

YARGITAY KARARLARI

Yargıtay 2. Hukuk Dairesinden:

**TÜRK MİLLETİ ADINA
YARGITAY İLÂMI**

Esas No : 2026/1712
Karar No : 2026/2532

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : Bakırköy 13. Aile Mahkemesi
TARİHİ : 08.03.2021
SAYISI : 2019/711 E., 2021/693 K.
DAVACI : Ayşe Çontuk vekili Avukat Muhammed Fahri Koç
DAVALI : Ercan Çontuk
TEMYİZ EDEN : Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğü

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda istinaf incelemesinden geçmeden kesinleşen İlk Derece Mahkemesince verilen hükmün kanun yararına bozulması Adalet Bakanlığı tarafından istenilmiş olmakla; Tetkik Hakimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

Davacı kadın vekili tarafından 4721 sayılı Türk Medeni Kanununun 166 ncı maddesinin üçüncü fıkrası uyarınca açılan boşanma davasının yapılan yargılaması sonunda İlk Derece Mahkemesince davanın kabulü ile tarafların boşanmalarına karar verilmiş, karar taraflarca istinaf edilmeyerek 09.11.2021 tarihinde kesinleştirilmiştir. Adalet Bakanlığı Hukuk İşleri Genel Müdürlüğü'nün 05.02.2026 tarihli yazısı ile, karar ile ilgili kanun yararına temyiz talebinde bulunulmuş, dosya Dairemize gönderilmiştir.

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununun (6100 sayılı Kanun) "Hükmün yazılması" başlıklı 298 inci maddesi "(1) Hüküm, hükmü veren hâkim, toplu mahkemelerde başkan veya hükme katılmış olan hâkimlerden başkanın seçeceği bir üye tarafından yazılır. (2) Gerekçeli karar, tefhim edilen hüküm sonucuna aykırı olamaz. (3) Hükümde gerekçesi ile birlikte karşı oya da yer verilir. (4) Hüküm, hükmü veren hâkim veya hâkimler ile zabıt kâtabi tarafından imzalanır." şeklinde düzenlenmiştir.

6100 sayılı Kanunun "Hükmün imza edilememesi" başlıklı 299 uncu maddesi ise "(1) Hüküm sonucu tefhim edildikten sonra gerekçeli karar imzalanmadan, hâkim ölür veya herhangi bir sebeple imzalayamayacak hâle düşerse, yeni hâkim, tefhim edilen hükme uygun olarak gerekçeli kararı bizzat yazarak imzalar. Toplu mahkemelerde böyle bir durumun gerçekleşmesi hâlinde, hüküm diğer hâkimler tarafından imzalanır ve başkan veya en kıdemli hâkim tarafından, hükmün altına diğer hâkimin imza edememesinin sebebi yazılarak imza olunur." şeklindedir.

Dosyanın incelenmesinde, 08.03.2021 tarihli duruşmaya çıkan hakimin dosyada karar verdiği ve kısa kararın tefhim edildiği, ancak gerekçeli kararın kısa kararı veren hakimin dışında başka bir hakim tarafından imzalandığı anlaşılmıştır. Gerekçeli kararda, hükmün altına diğer hâkimin imza edemesinin sebebi yazılmadığından, gerekçeli kararın neden başka bir hakim tarafından imzalandığı hususu anlaşılamamaktadır.

Bu durumda, 6100 sayılı Kanunun 298 ve 299 uncu maddeleri gereğince, hükmün, hükmü veren hâkim tarafından imzalanması gerektiği, somut olayda aynı Kanunun 299 uncu maddedeki istisnai durumların söz konusu olup olmadığı anlaşılamadığından yazılı şekilde karar verilmiş olması usul ve yasaya aykırı bulunmuş ve hükmün kanun yararına bozulmasını gerektirmiştir.

KARAR

Açıklanan sebeple;

Adalet Bakanlığının 6100 sayılı Kanunun 363 üncü maddesinin birinci fıkrasına dayalı kanun yararına temyiz isteminin kabulü ile İlk Derece Mahkemesi kararının aynı Kanun'un ikinci fıkrası uyarınca sonuca etkili olmamak üzere **KANUN YARARINA BOZULMASINA**,

Dava dosyasının İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına gönderilmesine,

05.03.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.

TÜRK MİLLETİ ADINA
YARGITAY İLÂMI

Esas No : 2026/635
Karar No : 2026/1054

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : Sakarya 3. Asliye Hukuk Mahkemesi
TARİHİ : 13.11.2024
SAYISI : 2024/253 E., 2024/437 K.
DAVACILAR : Cemil Pelin vd. vekili Avukat Yunus Uzun
DAVALI : Esen Özkurt

İstinaf incelemesinden geçmeden kesinleşen Mahkeme kararının kanun yararına temyizen incelenmesi Adalet Bakanlığı tarafından istenilmiş olmakla; Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacılar vekili dava dilekçesinde özetle; dava konusu 2166 ada 4 parsel sayılı taşınmaz hakkında devam eden ortaklığın giderilmesi davası bulunduğunu ve taşınmaz üzerinde bulunan 3 katlı yapının kendilerine ait olduğunu belirterek muhdesat iddialarının kabulüne karar verilmesini talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı cevap dilekçesinde özetle; eldeki davayı kabul ettiğini, ortaklığın giderilmesi davasında mülkiyet tespiti hususunu kabul edip etmediği sorulmaksızın davacılar mülkiyet tespiti davası açması için süre verildiğini, davanın açılmasına sebebiyet vermediğini, karşı taraf lehine vekâlet ücreti ve yargılama giderine hükmedilmemesini talep etmiştir.

III. MAHKEME KARARI

Mahkemenin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile özetle; davalının 01.08.2024 tarihli dilekçeyle davayı kabul ettiği gerekçesiyle davanın kabulüne karar verilmiştir.

IV. KANUN YARARINA TEMYİZ

A. Kanun Yararına Temyiz Sebepleri

Mahkemenin yukarıda belirtilen kararına yönelik Adalet Bakanlığınca; dava değerinin muhdesatın toplam değerinden davalının payına isabet eden kısım olduğu, buna göre dava değerinin 1.124.385,11 TL olması gerektiği, davalının ön inceleme duruşmasından önce davayı kabul ettiği dikkate alınarak davacılar lehine Tarife hükümlerine göre 84.706,96 TL vekâlet ücretine, 492 sayılı Harçlar Kanunu'nun 22. maddesine göre 25.602,25 TL karar ve ilâm harcına ve oluşacak duruma göre yargılama giderlerine hükmedilmesi gerekirken yazılı şekilde karar verilmiş olmasının usul ve yasaya aykırı olduğunu beyanla hükmün kanun yararına bozulmasını talep etmiştir.

B. Gerekçe ve Değerlendirme

Uyuşmazlık, muhdesat aidiyetinin tespiti istemli davada, davanın kabulüne dair verilen ve istinaf incelemesi yapılmadan kesinleşen kararın; yargılama gideri, harç ve vekâlet ücreti hesabı yönünden usul ve yasaya aykırı olduğundan bahisle kanun yararına temyiz istemine ilişkindir.

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun 363/1 maddesi uyarınca Mahkemelerinin kesin olarak verdikleri kararlar ile istinaf incelemesinden geçmeden kesinleşmiş bulunan kararlarına karşı, yürürlükteki hukuka aykırı bulunduğu ileri sürülerek Adalet Bakanlığı tarafından kanun yararına temyiz yoluna başvurulur.

Temyiz talebi Yargıtayca yerinde görüldüğü takdirde, 6100 sayılı Kanun'un 363/2 maddesi uyarınca karar kanun yararına bozulur ve bu bozma, kararın hukuki sonuçlarını ortadan kaldırmaz.

492 sayılı Kanun'un "*Davadan feragat, davayı kabul veya sulh*" başlıklı 22. maddesine göre davadan feragat veya davayı kabul veya sulh, muhakemenin ilk celsesinde vuku bulursa, karar ve ilâm harcının üçte biri, daha sonra olursa üçte ikisi alınır.

492 sayılı Kanun'un "*Noksan tesbit edilen değer üzerinden harcın ödenmesi*" başlıklı 30. maddesinde "*Muhakeme sırasında tesbit olunan değer, dava dilekçesinde bildirilen değerden fazla olduğu anlaşılırsa, yalnız o celse için muhakemeye devam olunur, takip eden celseye kadar noksan değer üzerinden peşin karar ve ilâm harcı tamamlanmadıkça davaya devam olunmaz. Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 409 uncu maddesinde gösterilen süre içinde dosyanın muameleye konulması, noksan olan harcın ödenmesine bağlıdır.*" hükmü düzenlenmiştir.

Karar tarihi itibarıyla yürürlükte bulunan Avukatlık Asgari Ücret Tarifesinin "*Davanın konusuz kalması, feragat, kabul ve sulhte ücret*" başlıklı 6. maddesinde "*Anlaşmazlık, davanın konusuz kalması, feragat, kabul, sulh veya herhangi bir nedenle; ön inceleme tutanağı imzalanıncaya kadar giderilirse, bu Tarife hükümleriyle belirlenen ücretlerin yarısına, ön inceleme tutanağı imzalandıktan sonra giderilirse tamamına hükmolunur. Bu madde yargı mercileri tarafından hesaplanan akdi avukatlık ücreti sözleşmelerinde uygulanmaz.*" düzenlemesine yer verilmiştir.

6100 sayılı Kanun'un "*Yargılama Giderlerinin Kapsamı*" başlıklı 323. maddesinde, karar ve ilâm harçları yargılama giderleri arasında sayılmış, "*Yargılama Giderlerinden Sorumluluk*" başlıklı 326. maddesinde, yargılama giderlerinin aleyhine hüküm verilen taraftan alınmasına karar verileceği düzenlenmiştir.

Muhdesatın tespiti davalarında davanın konusu (müddeabih) davalı veya davalıların payına isabet eden muhdesat değeri (zemin bedeli hariç) olup; yargılama sonucunda hüküm altına alınacak nispi karar ve ilâm harcının, yargılama giderlerinin ve taraflar yararına takdir edilecek vekâlet ücretlerinin bu değer esas alınarak hesaplanması gerekir.

Dosya içeriği ve toplanan delillerden; dava konusu toplam muhdesat değerinin 2.985.937,50 TL olarak tespit edildiği, davalının dava konusu taşınmazdaki payının 13848/36775 olduğu, davalının ön inceleme duruşmasından önce davayı kabul ettiği, taraflar arasında görülen ortaklığın giderilmesi davasının 29.02.2024 tarihli celsesinde davacı (dosyamız davalı) vekilinin muhdesat iddiasını kabul etmediği, 11.06.2024 tarihli celsede davalılara (dosyamız davacılarına) muhdesat aidiyetinin tespiti davası açmaları için kesin süre verildiği, verilen süre içerisinde mevcut davanın açıldığı, Mahkemece, "*...toplam 203.969,39 TL harçtan daha önceden ödenen toplam 50.992,34 TL harç düşüldükten sonra eksik kalan 152.977,05 TL harcın davalıdan alınarak hazineye irad kaydına...*" ve davacılar lehine 191.437,50 TL vekâlet ücretine karar verildiği anlaşılmıştır.

Harç, kamu düzenine ilişkindir. Dava ön inceleme duruşmasından önce kabul edildiği hâlde tüm harç davalıya yükletildiğinden, Adalet Bakanlığının harç yönünden kanun yararına temyiz istemi kamu

düzeni bakımından yerindedir.

6100 sayılı Kanun'un "*Temyiz İncelemesi ve Duruşma*" başlıklı 369. maddesinde; Yargıtayın tarafların ileri sürdükleri temyiz sebepleriyle bağlı olmayıp, kanunun açık hükmüne aykırı gördüğü diğer hususları da inceleyebileceği hükme bağlanmıştır.

6100 sayılı Kanun'un "*Yargılama Giderlerine Hükmedilmesi*" başlıklı 332. maddesinde; yargılama giderlerine, mahkemece re'sen hükmedileceği düzenlenmiştir.

Tüm bu yasal düzenlemeler uyarınca Mahkemenin, davalının davanın açılmasına sebebiyet verdiği yönündeki kabulü ile dava değerinin tespiti ve eksik harcın tamamlanması yönündeki uygulamasında isabetsizlik yoksa da, muhdesatın tespiti davasında, davanın konusu (müddeabih) davalının payına isabet eden muhdesat değeri (zemin bedeli hariç) olup buna göre davanın değerinin 1.124.385,11 TL olduğu, davalının ön inceleme duruşmasından önce davayı kabul ettiği dikkate alınarak davacılar lehine Avukatlık Asgari Ücret Tarifesine göre 84.706,96 TL vekâlet ücreti, 492 sayılı Kanun'un 22. maddesine göre 25.602,25 TL karar ve ilâm harcına ve oluşacak duruma göre yargılama giderlerine hükmedilmesi gerekirken yazılı şekilde karar verilmesi doğru görülmemiş, hükmün kanun yararına bozulması gerekmiştir.

V. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Adalet Bakanlığının 6100 sayılı Kanun'un 363/1 maddesine dayalı kanun yararına temyiz isteminin kabulü ile kararın sonuca etkili olmamak üzere **KANUN YARARINA BOZULMASINA,**

Dava dosyasının İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına gönderilmesine,

26.02.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.

**TÜRK MİLLETİ ADINA
YARGITAY İLÂMI**

Esas No : 2026/378
Karar No : 2026/3606

İNCELENEN KARARIN

MAHKEMESİ : Antalya 2. İş Mahkemesi
TARİHİ : 01.07.2025
SAYISI : 2025/151 E., 2025/162 K.
DAVACI : Sosyal Güvenlik Kurumu Başkanlığı vekili Avukat Nesrin Eltut
DAVALI : Allianz Sigorta A.Ş. vekili Avukat Feride Özlen İşigüzel Kılınc

İlk Derece Mahkemesince kesin olarak verilen kararın kanun yararına temyizen incelenmesi Adalet Bakanlığı tarafından istenilmiş olmakla; Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

I. DAVA

Davacı vekili dava dilekçesinde; Kurum sigortalısının 26.09.2020 tarihinde geçirmiş olduğu trafik kazası sonucu, geçici iş göremezlik ödemesinin tahsili için yapılan icra takibine vaki itirazın kaldırılmasını talep etmiştir.

II. CEVAP

Davalı Allianz Sigorta A.Ş. vekili, kazanın teminat kapsamında olmadığını, zamanaşımının geçtiğini belirterek davanın reddini talep etmiştir.

III. İLK DERECE MAHKEMESİ KARARI

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda tarih ve sayısı belirtilen kararı ile davalı sigorta şirketine sigortalı araç sürücüsü Şükrü Aldemir'in, dava konusu kazada %75 oranında kusurlu olduğundan hareketle, davanın kabulüne miktar itibarıyla kesin olarak karar verilmiştir.

IV. KANUN YARARINA TEMYİZ

A. Kanun Yararına Temyiz Sebepleri

İlk Derece Mahkemesinin yukarıda belirtilen kararına yönelik Adalet Bakanlığı kanun yararına temyiz isteminde; davalı Şirketin zorunlu mali sorumluluk trafik sigorta poliçesi kapsamında sorumluluğunun doğması için poliçenin vadesi içinde gerçekleşmiş bir kazanın olması gerektiği ve davalı Şirketin sorumluluğunun ancak poliçe priminin ödendiği andan itibaren başlayacağı hususları dikkate alınarak, kazaya ilişkin tüm belgeler ve kaza tutanağında var olduğu yazılı olan güvenlik kamerası görüntüleri incelenip kaza saatinin netleştirilmesi, davalı Şirket ile poliçe tanzim eden acentesine ait ticari kayıtlar üzerinde yapılacak incelemeyle poliçe priminin tahsil edildiği saatin ve poliçenin davalı Şirketin sistemine girdiği saatin saptanması ve davalı Şirketin hukuki durumunun ulaşılabilecek sonuca göre takdir ve tayini gerekirken, davalının cevap dilekçesindeki açıklamaları dikkate alınmadan, hukuki dinlenilme hakkı ihlal edilerek karar verilmiş olmasının usul ve yasaya aykırı olduğu belirtilerek, kararının kanun yararına temyizen incelenerek bozulmasını talep etmiştir.

B. Değerlendirme ve Gerekeęe

Uyuşmazlık, 26.09.2020 tarihinde meydana gelen iş kazası nedeniyle, davacı Kurum tarafından sigortalıya ödenen geçici iş göremezlik gideri yönünden Mahkeme hükmünün yerinde olup olmadığına ilişkindir.

1. Dosya kapsamı incelendiğinde, 26.09.2020 tarihinde meydana gelen trafik kazası nedeniyle davalının sorumlu tutulabilmesi için geçerli bir sigorta poliçesinin bulunması gerektiği, davalının cevap dilekçesi ile bu hususa işaret ederek geçerli bir poliçenin bulunup bulunmadığını araştırılmasını istediği, Mahkemece, poliçe tarihi dikkate alınıp başka bir araştırma yapılmaksızın yazılı şekilde karar verildiği anlaşılmıştır.

2. 5510 sayılı Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası Kanunu'nun "İş kazası ve meslek hastalığı ile hastalık bakımından işveren ve üçüncü kişilerin sorumluluğu" başlıklı 21. maddesinin dördüncü fıkrasında "*İş kazası, meslek hastalığı ve hastalık, üçüncü bir kişinin kusuru nedeniyle meydana gelmişse, sigortalıya ve hak sahiplerine yapılan veya ileride yapılması gereken ödemeler ile bağlanan gelirin başladığı tarihteki ilk peşin sermaye değerinin yarısı, zarara sebep olan üçüncü kişilere ve şayet kusuru varsa bunları çalıştıranlara rücu edilir.*" hükmü düzenlenmiştir.

Anılan düzenleme uyarınca hastalık sigorta kolundan ödenen geçici iş göremezlik ödemeleri üçüncü kişilere *kusurları oranında* rücu edilebilmektedir.

3. Diğer taraftan, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun yargılamaya hakim olan ilkeler ile ilgili Birinci Kısım İkinci Bölümünde yer alan, "*Hukuki dinlenme hakkı*" başlıklı 27. maddesinden, davanın tarafları, müdahiller ve yargılamanın diğer ilgililerinin, kendi hakları ile bağlantılı olarak hukuki dinlenme hakkına sahip oldukları, bu hakkın; yargılama ile ilgili olarak bilgi sahibi olunmasını, açıklama ve ispat hakkını, Mahkemenin, açıklamaları dikkate alarak değerlendirmesini ve kararların somut ve açık olarak gerekçelendirilmesini içerdiği anlaşılmaktadır.

3. Belirtilen açıklamalar ışığında somut olaya dönüldüğünde, geçerli bir sigorta poliçesinin bulunmadığına ilişkin savunma karşısında, olay saati, poliçe tarihi ve prim ödeme saati araştırılmamakla birlikte davalı savunmasının da neden dikkate alınmadığı gerekçelendirilmeden, "hukuki dinlenme hakkını" ihlal edecek şekilde hüküm kurulmuş olması, usul ve yasaya aykırı bulunmuştur.

V. KARAR

Açıklanan sebeplerle;

Adalet Bakanlığının 6100 sayılı Kanun'un/HMK'nın 363/1 hükmüne dayalı kanun yararına temyiz isteminin kabulü ile kararın sonuca etkili olmamak üzere HMK'nın 363/2 hükmü gereğince **KANUN YARARINA BOZULMASINA,**

Dava dosyasının İlk Derece Mahkemesine, kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına gönderilmesine,

01.04.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi